

**1 IUNIE - ZIUA COPILULUI,
ZIUA SPERANȚEI**

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ
*Independența
prin Cultură*

Ziua Internațională a Copilului se sărbătorește în fiecare an la 1 iunie, în numeroase state ale lumii, printre care și România (sunt și țări care o celebrează la o altă dată calendaristică), prilej cu care omenirea își îndreaptă privirile asupra copiilor și nevoilor acestora, în dorința de a le oferi un trai mai bun și un viitor mai fericit.

Aliniindu-se recomandărilor internaționale, în România, ziua internațională a copilului se sărbătorește pe 1 iunie din 1950, când autoritățile vremii au cerut populației să-și îndrepte serios atenția și asupra acestui segment. Dincolo de aspectul propagandistic al subiectului transpus în sloganul „Copiii reprezintă mândria prezentului și speranța viitorului luminos al patriei”, este de subliniat că grija față de cei mici depășește granițele iubirii părintești naturale, contopindu-se cu interesul legitim de a avea o familie și o societate frumoasă și sănătoasă.

Din aceste considerente, la nivel internațional, U.N.I.C.E.F (Fondul Internațional al Națiunilor Unite

pentru Urgențele Copiilor) are preocupări susținute pe linia respectării drepturilor universale ale copiilor de pretutindeni, statuate în Declarația Adunării Generale a O.N.U, din 20 noiembrie 1959.

Problemele majore ale Umanității care afectează în primul rând vârstele mici, fără apărare, sunt bine cunoscute autorităților și organizațiilor internaționale ce activează pentru înălțurarea cauzelor care generează boli și mortalitate infantilă, sărăcie, mizerie, lipsa igienei și a adăposturilor, analfabetism, educație deficitară, exploatarea copiilor etc. Nici România zilelor noastre nu este ocolită de aceste fenomene negative, ba chiar se confruntă cu ele din plin, constituind factori de risc social îngrijorători: abandonul școlar masiv, familiile dezorganizate, educația necorespunzătoare, sărăcia severă, sănătatea precară, consumul excesiv de alcool, violența și criminalitatea în rândul minorilor etc, știut fiind că neajunsurile de azi stau la baza gravelor probleme de mâine ale societății.

Criza morală infernală care a cuprins de ani buni țara noastră și-a pus serios amprenta și pe educația copiilor în familie și școală, iar pierderea reperelor morale afectează substanțial învățământul, aflat într-o continuă schimbare și experimentare, ce nu lasă timpul fizic necesar sedimentării măsurilor pozitive (măcar un ciclu complet de formare - 4 ani). Școala, în care copilul intră cu sufletul curat și ia primul contract cu realitățile vieții, are sarcina de a capacita toate resursele umane și materiale în direcția orientării elevilor și valorizării aptitudinilor lor spre îndreptarea deficiențelor înnăscute sau dobândite.

O atenție aparte trebuie acordată și copiilor cu nevoi speciale, aflați în grija, ocrotirea și responsabilitatea instituțiilor publice abilitate.

Atât în trecut cât și în prezent există copii pentru care lucrurile sunt diferite și ar fi un foarte bun prilej să ne amintim de cei pe care nu-i vedem des dar știm că există, copiii cu dizabilități, acei copii cu adevărat speciali care ne fac să realizăm că treburile pot fi și altfel. Ca profesor într-o școală specială și fondator al unui O.N.G. care susține și promovează potențialul copilului cu dizabilități, ca specialist în educația specială, în calitate de cetățean, dar mai ales ca om, îmi doresc ca acești copii să fie văzuți, să fie respectați, să fie acceptați; de ce nu, ziua de 1 iunie, care este a lor, să fie un început în această privință. Departe de zgomotul centrului orașului, într-un cartier liniștit, înconjurat de verdețură, se află școala unde predau.

Dincolo de a fi o instituție de învățământ este o „poartă” către alt Univers. Aici, învață aproximativ 100 de elevi cu deficiențe de auz și tulburări din spectrul autist. Cei mai mulți stau în internatul școlii, provenind din familii modeste din mediul rural, din sate de lângă București. Aici, profesorul este dascăl, părinte, prieten, confident, este tot ce are nevoie un copil, iar a fi profesor într-o școală de stat specială nu e doar o meserie și un loc de muncă, ci un alt fel de a fi. Știu că nu este suficient să le transmitem elevilor doar cunoștințe sau să le formăm deprinderi, trebuie să-i modelăm astfel încât societatea să-i accepte și să-i integreze.

Ca profesori, ne lovim de multe piedici: sistem, resurse insuficiente, lipsa de programe adecvate, iar în ultimul timp o frână a devenit chiar părintele elevului nostru. Sufocați de legislație, supărați pe societate, părinții copiilor noștri poartă uneori o luptă care nu e a lor. E un strigăt de neputință, un semnal de alarmă. Ziua de 1 iunie este așadar și un prilej de a le reaminti părinților că nu sunt singuri în educarea copiilor și pregătirea lor pentru societate. Trebuie să aibă încredere în profesori, după cum și aceștia să dea totul pentru formarea elevilor, într-un parteneriat real sincer în interesul copilului.

În prezent, se impune tot mai pregnant să ne inspirăm din experiența unor țări europene civilizate care, pe lângă modernizare și diversificare, pun mare accent pe organizarea copiilor precum și pe antrenarea lor în activități vocaționale (artistice, sportive, culturale etc) de natură a le stimula talentele, inteligența, creativitatea. Proiectul „Școala altfel” este un început în acest sens, dar deocamdată rezultatele notabile sunt încă așteptate.

Începând de anul acesta, în România, data de 1 iunie a devenit sărbătoare legală, declarată zi nelucrătoare, pe argumentul justificat că părinții au nevoie de un timp suplimentar pentru a-l petrece împreună cu copiii lor și să participe alături de ei la evenimente dedicate acestora.

1 iunie este ziua tuturor copiilor.

La mulți ani copiilor noștri, la mulți ani copiilor de pretutindeni!

Profesor Iulia Măndășescu

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*